

Bea
Afscheid
van
een
Muze

*voor een beetje liefde
draag ik je op mijn schouders mee
hoog en ongenaakbaar*

*voor een beetje liefde
draag ik je
tot mijn benen het begeven*

*voor een beetje liefde
mag je rusten aan mijn zij*

*voor een beetje meer
word je mijn vrouw*

PIERRE ASPESLAG

Bea
Afscheid
van
een
Muze

Aspe
& Marec

Van Halewyck

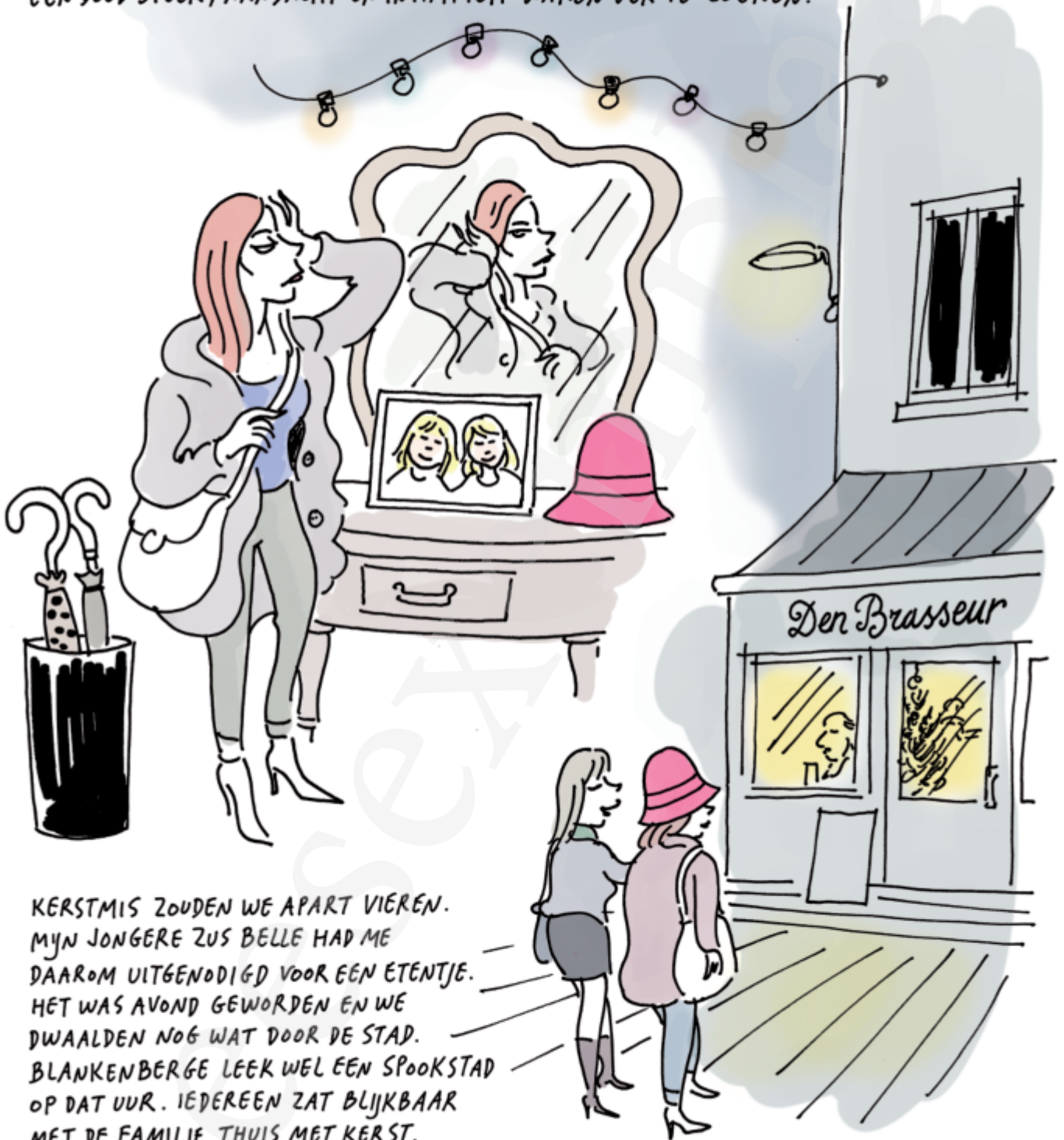
HET WAS DRUK EN BROEIERIG IN ZAAL 4 VAN DE BOEKENBEURS.
DE MEESTE AUTEURS ZATEN HUN EIGEN BOEK TE LEZEN,
MAAR MIJN OUDSTE DOCHTER WOU ABSOLUUT HET BOEK
VAN EEN OF ANDERE MISDAADAUTEUR DIE NET
DE GOUDEN BLADWIJZER HAD GEWONNEN.
HIJ WAS, ZOALS HET BIJ EEN STERSCHRIJVER
PAST, EEN UUR TE LAAT...
WE HADDEN NUMMERTJE 2
IN DE RIJ...

Onder Valse Vlag

IK WAS NET VEERTIG GEWORDEN EN HAD ALLES WAT EEN VRIJGEVOCHTEN VROUW ZICH MAAR KON WENSEN. EEN SUCCESVOLLE ZAAK EN BOVENAL TWEE FANTASTISCHE DOCHTERS. MAAR HET DRUKKE LEVEN HAD ZIJN TOL GEEÏST. DE RELATIE MET MIJN MAN ZAT OP EEN DOOD SPOOR, AANDACHT EN INTIMITEIT WAREN VER TE ZOEKEN.

KERSTMIS Zouden we apart vieren. Myn jongere zus Belle had me daarom uitgenodigd voor een etentje. Het was avond geworden en we dwaalden nog wat door de stad. Blankenberge leek wel een spookstad op dat uur. Iedereen zat blijkbaar met de familie thuis met kerst. Er was nog welgeteld één brasserie open.

BLANKENBERGE, KERSTMIS 2002

DEN BRASSEUR WAS EEN VOLKSCAFÉ ZOALS JE ER ZO VEEL VINDT AAN DE BELGISCHE KUST. DE LAATSTE KLANTEN WAREN DE ZAAK AAN HET VERLATEN. 'GEEN PROBLEEM, WE GAAN NOG NIET METEEN DICHT,' ZEI DE UITBATER. ER ZAT NOG ÉÉN MAN, EEN OUDE VEERTIGER OF EEN JONGE VIJFTIGER. IK KON HET NIET METEEN INSCHATTEN, WANT HIJ ZAT MET ZIJN RUG NAAR ONS TOE. AAN ZIJN GRIJZENDE HAAR TE ZIEN MISSCHIEN TOCH WEL EEN JONGE VIJFTIGER. HIJ HAD NET NOG EEN DUVEL BESTELD EN ZAT TE SCHRIJVEN IN EEN NOTITIEBLOK.

BELLE WAS ALTIJD AL DE VLOTSTE VAN ONS BEIDEN. IK HAD OOK NIET VEEL ZIN OM MET IEDEREEN EEN PRAATJE TE SLAAN. HET WAS DAN WEL KERSTMIS, MAAR EEN EENZAME UITNODIGEN HOEFDE NU OOK WEER NIET.

ALLEEN OP ZON- EN FEESTDAGEN!

ONS MA LEEST AL JE BOEKEN...
'ROOD BLOED' IS TOCH VAN JOU?

BLAUW
BLOED!

ZET JULLIE BIJ...
IK VERANDER BLAUW
BLOED IN RODE PORTO!

ACH JA, WAAROM NIET? WIST IK
VEEL DAT IK NOG DEZELFDE
AVOND VERLIEFD ZOU WORDEN...

BELLE WAS MET HAAR MAN EEN
RESTAURANT BEGONNEN IN BLANKENBERGE
EN MOEST ER VROEG UIT. 'BRAAF ZIJN HÉ,'
ZEI ZE NOG. IK ZOU NOG EEN PORTO
BESTELLEN, MIJ EEN
DUVEL.

ONDER VALSE
VLAG!

EN JE LAATSTE
BOEK?

WE HADDEN HET
NOG OVER BOEKEN
SCHRIJVEN, OVER
JEANSBROEKEN,
OVER ANTWERPEN. OVER HEM,
OVER MIJ. WE HADDEN HET NIET
OVER ONZE HUWELIJKEN.

DE WAPENS ZWEGEN,
HET WAS KERSTMIS.

'WIL JE ME NOG EENS ONTMOETEN?'
HAD IK NOG GEVRAAGD... 'WIL JE MIJN
TELEFOONNUMMER? IK ZAL DAT VAN JOU
MEMORISEREN, WANT MIJN VROUW
CONTROLEERT MIJN ZAKKEN OP
PAPIERTJES', ZEI DE MISDAADAUTEUR.

... IK BEL
JE ...

HIJ WAS BIJNA VIJFTIG EN AL MEER DAN DERTIG
JAAR GEHUWD MET ZIJN EERSTE LIEF. HIJ HAD
TWEЕ VOLWASSEN KINDEREN. DE RELATIE
MET ZIJN VROUW BEREIKTE EEN DIEPTEPUNT
TOEN BLEEK DAT ZE NIET MEER ZONDER
STERKEDRANK KON EN LANGZAAM BEGON
AF TE TAKELEN. EINDELOZE DISCUSSIES
EN RUZIES OVERSCHADUWDEN ZIJN
PRILLE SUCCES ALS MISDAADAUTEUR.

